— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

Julen 1995

Nr. 4. 27. årg.

Juleglede - hva er det ?

Julefortelling av E. B. N.

Hun skjenker seg en ekstra liten kaffeskvett, kikker ut av vinduet. Dagene er korte og mørke i slutten av november. Er det overskyet, blir det knapt lyst midt på dagen. - Der kommer postmannen! - Hun stikker ut i bare tøflene. Et blad, ei regning - og enda en julekatalog, det må være den femtende, minst! Tykke, blanke blader - lekker fargetrykk, men ikke brukelig i ovnen engang, kan ikke brenne, blir bare liggende i ovnen og gasse. Hun står litt med dem i handa, lar seg fange av de lekre bildene. Så setter hun seg ved kjøkkenbordet, nipper til kaffen og begynner å blade: "Puss opp badet til jul! Lei av det gamle badet? Er du litt nevenyttig, er det gjort på et par kvelder..." Så følger bildene som får henne til å synes at det koselige - om enn ikke hypermoderne badet deres ser helt elendig ut. - Hun blar videre: Moderne barn krever moderne leker! Vi gir 20% rabatt på alle batteridrevne kjøretøyer i uke 48". - "Gaven til han som har alt: Boken som vil bli julegaven i alle hjem ..." -"Har du begynt på de 7 sortene? Bakingen blir ekstra gøy hvis du legger baksten i disse festlige juleboksene!" - Hun skyver katalogen til side, stirrer tankefullt ut i novembermørket - minnes -

Det er bare en måneds tid siden hun og mannen kjørte forbi der - det gamle, ensomme, forfalne småbruket. Uthuset så ut som det kunne segne om når som helst. Vånings huset var bedre, men malingslitt og grått - med tomme, svarte vinduer som stirret vemodig ut i høstdagen. Gult stivt gras skjulte nesten murene. De fine vollene som strakte seg mellom bygningene og veien, var like gule, og krattskogen krøp innover både fra øst-

kanten og vestkanten.
"Hvor lenge tror du det er siden de bodde her?" undret hun og vendte seg til mannen. "Å, det er mer enn 10 år siden, kanskje 15. Det var jo faktisk 30 år siden vi besøkte dem den gangen - på julekvelden". - Han styrer bilen ut i veikanten og stopper, de ser mot gården, og julekvelden for 30 år siden blir plutselig så levende og nær.
Hun er oppvokst en 3 km's vei fra denne gården. Hun hadde kjent det søskenparet som bodde der fra hun var barn. Gårdene i omegnen lå spredt. Det bodde folk i de aller fleste hus, men gjerne bare 1-2 personer, i flere av dem en enslig ungkar eller ei enke.
Hun begynte skolen like før krigen sluttet, så barne- og ungdomsårene var preget av hardt arbeid og lite å rutte med av denne verdens gods. Men foreldrene hadde lært henne at man hadde aldri så lite at man ikke hadde noe å dele med andre. Og dette ble særlig aktualisert ved juletider. De lagde noen små nistekurver med litt julebrød, sylteflest, gome eller kalvesuss, kringle eller julekaker, det kunne variere. Så sendte hun jentene sine avsted - to eller tre kilometer - til ensomme gamle mennesker for å gi dem en oppmuntring og ei håndsrekning i ei trang og vanskelig tid.
- Tidene bedret seg betydelig i løpet av femtiårene, og da hun selv stiftet hjem i sekstiårene, var forholdene ganske bra for de fleste. Men de tradisjoner hun hadde lært i sitt barndomshjem, tok hun likevel med seg til eget hjem, og dette var bakgrunnen for det som hendte hin julekveld. - "Jeg har lyst til å lage ei slik julekorg som mamma gjorde og reise og besøke de to gamle på den ensomme gården", sa hun til mannen noen dager før jul. "Ja det har du vel. Det skulle være moro å se hvordan de har det, jeg har aldri vært der", svarte han.
De skulle feire julekvelden hos hennes foreldre, så avstikkeren til ødegården var ikke lang.
De kom dit i det solen gikk ned. Sakte og litt forsiktig nærmet de seg huset. De traff småbonden i tunet, han hilste såvidt, sky og forsiktig som han var. Han puslet med en liten furutopp og skulle ha den opp i den vesle juletrefoten. Han viste dem raskt videre mot kjøkkeninngangen.
Varmen og lyset fra skorsteinen slo i mot dem da søsteren åpnet døren. Overasket og hjertelig ba hun dem stige på, og ba dem unnskylde at hun måtte passe julegrøten. Det blenket i hvit grøt i den sorte jerngryta som hang over ildstedet. Kjøkkenet var nyskurt, og de enkle dukene nystrøkne. - Noe julepynt eller julemat utover grøten i gryta så de ikke, men de stoppet der i kjøkkenet, og så ikke hva huset ellers kunne romme.
- Da de etter en kort samtale over grøtgryta, våget seg fram med ærenet sitt, ville gleden og takknemmeligheten ingen ende ta.
Det var som de nå, 30 år etter, gjennom de tomme, mørke rutene - så like inn i det svakt opplyste kjøkkenet fra den gang, og så tårene blenke i det gamle furete ansiktet, hørte varmen i stemmen, kjente det faste håndtrykket. Og hørte avskjedsordene! For den gamle lot ingen anledning gå fra seg når hun møtte et menneske: Da måtte hun peke på ham som var - ikke bare julens midtpunkt - men midtpunktet i hele hennes tilværelse. Hvor mange ganger - etter en lang arbeidsdag med dyr og jordtok hun ikke fjøslykta i handa, bibelkort og traktater i lomma og vandret langs kronglete stier fra gard til gard for å gi en liten hilsen fra Herren til sine medmennesker. - -
Lyden avdørklokka river mimrestunden i stykker. Med et lite sukk reiser hun seg og åpner. "Vil du kjøpe lodd i julelotteriet vårt?" kvitrer en ungdommelig stemme. "Du kan vinne kransekake og fenalår!" Rockemusikk fra bilradioen utenfor trenger inn gjennom den halvåpne døren. "Har du kommet langt med juleforberedelsene?" kvitrer selgeren videre, og fortsetter: "Jeg begriper ikke hvordan jeg skal bli ferdig i år, det er så mye ekstra som kommer på at det ødelegger halve julegleda".
"Ødelegger julegleda" - mumler

Fors. s. 5.

SKJERNØYPOSTEN

. ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME .

Redaktør: Sigurd Aalvik, Tlf. 382 68611
I redaksjonen:
Håkon Karlsen, Tlf 382 68541
Georg Walvick, Tlf 382 68636
Norvald Jenssen, Tlf 382 68675
Adr.: Skjernøy, 4500 Mandal.

Postgirokonto: 0802 5425368

Kontakt i USA:
Mrs. Agathe Thompson
865 Buck kd., Stone Ridge
N.Y. 12484

Abonnenet pris pr. år kr 40,-
USA $ 8,-

litt fiskeprat

FISKENYTT

Julen er nu rett rundt hjørnet, og det er på tide med en ny fiskeoversikt. . . .
Først hummerfiske som jo er høstens mest spennende fiske, og i år var det etter mange år med dårlig resultater, store lysninger i fiske etter hummerhavets «kardinal». Noen fikk opp til en halv hummer pr. teine første trekket, og de heldigste har fått vel 5 hummer pr. teine etter endt fiske, således har noen med bare 20 teiner fått over 100 hummer, og største fangsten for dem med flest teiner 450 stk, en fordobling av fangsten fra for bare 5 - 6 år tilbake i tiden. Minstemålet på hummer ble jo økt i to perioder fra 21 til 24 cm for noen år siden, men det er vel tvilsomt om dette har noe å si på bestanden enda, da det går 6 - 7 år fra rogn til voksen hummer.
Her er også mer småhummer så det blir spennende og se utviklingen, kanskje er en ny god hummerperiode på gang.
Hummerprisen i år er ca 150 kr kiloen.
Annet fiske går som vanlig, her fiskes en del kolmule, lyr, sei og ulke, ikke de helt store fangstene, men med de kilometerne med garn som brukes i dag, blir det en god del fisk av det, og gode priser på kolmulene og ulke.
Ulkeprisen i det siste er mellom 60 og 70 kr kiloen, som kanskje som i fjor økte til 100 kr kiloen nærmere jul.
Når dette skrives, siste dagen i November er de første trollgarna i sjøen for å fiske juletorsken. Det ser ut til å være en god del torsk i størrelse rundt 2 kg, mens det er langt mellom de helt store, men det blir nok torsk til alle også i år.
En god jul fra fiskesiden til alle leserne.

Gratulerer!

Vi vil gratuler Monica og Alf Tore Gundersen, Farestad, med en jente som ble født den 2. Desember.

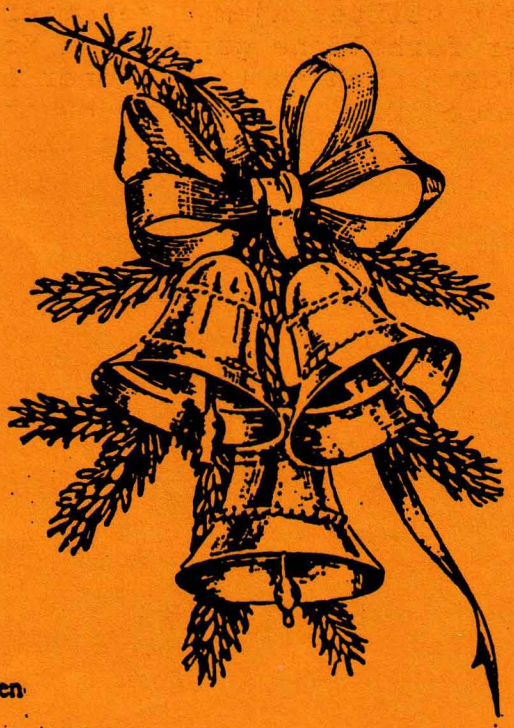

Ungdomsforeningen

Ja, nå nærmer det seg Årsmøte. Det blir onsdag 6. des. kl 19.00 . Det blir årsmelding valg og bevertning. Håper på godt frammøte. Så går det mot en ny jul, forbredelsene er alrede i full gang. Ungdomsgruppa skal ha førjulskos fredag 8. des. kl 19.30. Ungdomsforeningen skal ha Grøtfest fredag 15. des. og menigheten skal synge inn julen søndag ettermiddag den 17. des. Det blir gustjeneste julaften og juletrefestene blir som vanlig 28. og 29. des. og som vanlig blir det Ungdomsforeningens fest først. Og dagen etter Søndagskolens, og Ungdomsforeningens fest begynner kl 19.00 og Søndagskolens fest begynner kl 17.00. I høst har det vært et par gustjenester som har begynt kl 16.00, og til neste år vil det bli lagt opp til noen flere. Det vil bli 3 kvelder med kveldsbibelskole ut på nyåret, og det er lagt opp til en Møteaksjon på kapellet i tidsrommet 1. til 10. mars ved Bjørn Pedersen og Tonje Andersen. Videre vil vi be om å følge med i programmene som kommer om ikke så lenge. Vi vil ønske alle våre lesere og alle foreningens medlemmer en riktig god og velsignet julehøytid og et godt nyttår.....

Bardomsminner fra Skjernøy.

Av Anne Turid Tysil.

Da vi ryddet i huset etter mine foreldre på Vestnes, fant jeg en gammel stilbok fra 1955 - da var jeg 14 år. Jeg tenkte derfor at det kunne være intreessant å høre en stil fra den gang. Jeg har ikke forandret noe på innholdet, bare skrevet det av. Her kommer altså en 14 årings syn på Skjernøy anno 1955. Stilen heter:

Fortell om et sted hvor du har vært.

Et av de koseligste stedene jeg har vært, er på Skjernøya. Det er en øy ca. en mils veg utenfor Mandal. Det bor ca. 200 mennesker der. De fleste av mennene er fiskere, men de driver også litt gårdsbruk. Det er ikke noen store gårder, de kan fø 2 - 3 kyr og noen sauer og høner.

Om sommeren kommer det mange turister til Skjernøya, så øyas befolkning blir nesten fordoblet. Det er folk folk fra nær sakt hele Skandinavia, og alle er enige om at det er et av de vakreste og koseligste feriestedene en kan tenke seg. Det er et syn vert når sola stiger opp fra havet og sender sine første stråler over dette vakre landskapet. og når den lille fjorden ligger speilblank, og omkranset av fjell og hus. en kan ikke fatte at en kan oppleve et slikt et nydelig syn. Tidlig på morgenen er det helt stille, men snart begynner fuglene å synge, og litt etter hvert blir stillheten brutt av hese måkeskrik og motorbåter som «tøffer» utover. Det er fiskerne som skal ut å tjene sitt daglige brød i denne vidunderlige skjærgården.

Snart er alle som kan krype og gå oppe. Noen går i fjøset, mens andre drar oppover jordene for å sette igang med slåttonna i det fine sommerværet. hvis en lytter, kan en høre folk som snakker og ljåens muntre «sang» oppe fra liene.

Fors. s. 5.

Forsatt fra s. 4.

Alle synes å være lykkelige, og det er de virkelig, disse folkene på Norges sydligste bebodde øy. Men de som har vært på Skjernøya, synes ikke det er rart. For hvordan kan noen være annet enn lykkelige i slike omgivelser? I hvert fall om sommeren.

Men av og til rammer jo også ulykken denne fredelige plassen. Da føler hele øya med den eller de som er rammet. Det er et samhold på denne øya som en sjelden ser andre steder. Hele befolkningen er liksom en stor familie.

Om vinteren er det kaldt og surt, og sommer som vinter blåser det som regel. Når det store havet er i opprør, leker bølgene rundt muren på de husene som ligger nærmest vannet. I slikt et vær er det vanskelig for familien å sende forsørgeren ut på sjøen. Hvem vet om han noen sinne kommer tilbake? Som oftest går det godt, men noen ganger kommer det sørgelige budskap om at havet har krevd sitt offer.

Så kommer kulden og snøen. Det snør og det snør, dag ut og dag inn. Da suser barna på ski og kjelke utfor bakkene, mens øyas to hester drar snøplogen rundt på veiene. Når isen har lagt seg på fjord og vann, finner barn og ungdom fram skøytene. Nå ligger fjorden blank, mot en bakgrunn av hvite, snødekte fjell. For å trygge fiskerne, er det hver eneste vinter stasjonert en redningsskøyte der ute.

På Skjernøya er det også en skole, kapell og en butikk. Skolen ligger lunt til oppe under en fjellknaus, mens kapellet ligger koselig omkranset av store grantrær. Butikken derimot, ligger værhardt til like nede ved sjøen.

Marinen har også kystvaktstasjon der ute. Den ligger på toppen av et fjell som heter Høgevarden.

Folk klarer seg godt der ute, selv om det om vinteren ofte går fjorten dager mellom hver gang de har forbindelse med fastlandet.

Skjernøy, Skjernøy
sommer som vinter er,
du den pletten, vi alle har så kjær.
Her føler vi fred og hygge,
her vil vi bo og bygge.
Må lykke, hell, alt strev og stell
bli til Skjernøyas sanne vel.

Vel - store forandringer, på godt og vondt, har skjedd på de ca: 40 årene siden dette ble skrevet.
Riktig god jul og godt nyttår til dere alle, fra Anne Turid.
(Dette brevet ble lest opp på Ungdomsforeningens juletrefest 1994.)

Forsatt fra s. 2.

fruen i det hun lukker døren etter loddselgeren. -
Juleglede - hva er det egentlig som skaper den? Og hvordan blir den ødelagt?

TIDEN _ HVA GJØR VI MED DEN?
av S. Ø. Bege.

Jeg har ikke tid, tiden løper fra meg. *Vi har vel alle sammen irritert avfeid våre kolerger, eller våre barn med ordene; "Jeg har ikke tid, jeg er så opptatt, tiden strekker ikke til."*

Dette lille ordet tid, *er for det moderne mennesket blitt Alfa og Omega i livet.*
Det paradoksale er at noe imaginært, er vår nærmest følgesvenn gjennom livet, og heter faktisk tiden. *Det er vi som lider av sterk avhengighet til tiden, og ikke omvendt.*
Bevisene for dette har vi liggende hjemme i skuffen, eller på kontoret, i form av tog tider, fly tider eller buss tider.
Bevisene er plassert som svære urverk over våre arbeidsplasser og på sentrale steder i våre byer. bevisene er festet på håndleddene våre, og står på våre nattbord mens vi sover.
Tiden er kort sakt blitt en del av oss. Den svake tikkingen fra armbåndsur er blitt i slekt med våre hjerteslag.
Tiden er livet som tikker og går. Sekundene, timene, ukene, månedene og årene er tidens beskrivelse av mitt liv fra begynnelse til slutt.

Hvordan vi skal bruke tiden vår, har derfor nøye sammenheng med hvordan vi skal bruke livet vårt her på jorden.
Vi er alle bunnet til å leve i den tiden vi er blitt satt inn i når vi blir født. Det er nytteløst å flykte fra den tiden vi lever i - selv om vi av og til skulle ønske det!
Ved å lese historie, eller historiske romaner kan vi leve oss inn i en annen tid og kanskje få en viss forståelse av hvordan folk tenkte og følte i "gamle dager".
Mens "science fiction" kan gi oss en viss forestilling om fremtiden.
Dette kan nok være spennende og interessant lesning, men den har bare verdi for oss hvis den kan gi oss bedre forståelse av den tid vi lever i. For det er kun vår egen tid vi kan forandre, dersom vi selv *ønsker det!*

Det er tiden som ordner opp i dagliglivet vårt; Vi våkner til en bestemt tid, vi begynner arbeidet til en bestemt tid og vi spiser, ser TV går og legger oss på mere eller mindre bestemte tider.
Vi er kort sakt så avhengige av tiden som ramme for vårt livsmønster, at vi til stadighet kaster blikk på ur skiven.
Klokka, den lille runde tids maskinen, er det moderne mennesket organisator No 1.
Tiden har med andre ord en uhyggelig, ubevisst evne til å ramme oss inn i et fast mønster. Dermed blir den lett vår motstander og livs fiende.
Dersom tiden i en altfor stor grad får binne oss i en ensformig livsførsel, mister livet hurtig mye av sin spenning og utfoldelses glede.
Det ender lett opp med at hverdagen blir et stadig mas etter å rekke frem i tide!

Slik får moderne mennesker merke tidens ødeleggende krefter.
Organisatoren tiden, er nemlig verdens mest utholdende utsuger. Den er en mester i å spre våre krefter ut i ingenting. Derfor er det så viktig at vi bestemmer oss for hva vi skal bruke vår tid til, ellers bestemmer den lett over oss.
Derfor kjære leser, planlegg din dag, din uke, dit liv. Hol orden på deg selv og din tid. la ikke tidens ødeleggende krefter få makten over din hverdag og ditt liv!

At kroppen trenger fritid er vi alle enige om. Ordet alene sier noe om vårt behov for å ta fri fra alle de kravene som tiden stille til oss, et behov for hvile.
Uten hvile kan ikke mennesket eksistere. Uten fritid kan vi aldri klare de oppgaver som tiden stiller oss overfor.

Fors. s. 7.

Forsatt fra s. 6.

Det som er fritid jor noen, kan være arbeide for andre. Fritid betyr rett og slett at vi gjør noe annet *en det vi ellers bruker tiden til.*
Livet trenger variasjoner og nye impulser. Fritiden gjør oss derfor i stand til å opparbeide nye krefter og inspirasjon til det arbeidet vi driver med.
Den som vil utnytte tiden best mulig, må også planlegge fritiden sin på en slik måte at også fritiden blir riktig benyttet.

Kong Salomo var en klok mann, og blant hans mange tanker finner vi også noen om tiden; "Alt har sin tid, alt som skjer under himmelen tar sin faste tid, – en tid til å le, en til å gråte. Mine følelser kan være forskjellige i dag, fra det de var i går, eller blir i morgen. Mine aktiviteter, min situasjon, mitt liv, det kan være ulikt fra et tidspunkt til et annet.
Om jeg gråter i dag - - så la meg gråte. Om jeg ler av glede - - så la meg le. Og ikke press meg til å løpe fortere en tiden.
Om jeg ikke har noen "å ta i favn" i dag, er det ingen ulykke, dagen i dag har jeg fått leve der jeg er." (sitat)

Arbeidet har sin tid, og fritiden sin tid. Vi slipper å "slå tiden i hjel". Tiden og livet er verdifullt, og fritiden er ikke død tid, men tid for å leve.
Vår tid på jorden er så alt for kort. Om vi tar konsekvensen av Salomo s tanker, og det faktum at tiden er vår nærmeste følgesvenn, er det allikevel utrolig hvor mye vi kan utrette. Og hvilket rikt liv vi kan komme til å leve.
Løsningen ligger i systematisk og effektiv planlegging av tid.
Strukturere seg selv, kjære leser!!!!!!

Jeg vil få avslutte med å sitere Benjamin Franklin:
Hvis du elsker livet, så kast ikke bort tiden, for tiden er det stoff som livet er laget av!

Snart 100 år gammel landhandel rives på Skjernøya

Den ble bygd i 1896 og brukt som landhandel på Skjernøya fram til for noen år siden. Nå skal den rives.

Tom Arild Støle

– På landhandelen fikk vi det vi trengte. Det er vemodig at den blir borte, sier en av naboene og fast bruker av den tidligere landhandelen på Nedre Farestad på Skjernøya, Paul Kristiansen.

Landhandelen var butikken for Skjernøy-folket. Her fikk de det de trengte av nødvendige varer, men livet går sin vante gang også for befolkningen der ute. I dag er det ikke lenger å økonomisk «forsvarlig» å drive en slik landhandel. Folk drar til byen på store kjøpesentre dersom de trenger brød og melk, og det var også grunnen til at landhandelen ble lagt ned for tre-fire år siden. Det var totalt ulønnsomt å drive den.

Det er ikke planer om noen ny butikk på øya i skjærgården. Tomta hvor den gamle butikken stod, skal gjøres om til bolig, og rivingen av landhandelen fra 1896 har pågått i vel en måned nå.

Den tidligere landhandelen på Skjernøya rives. Nabo Paul Kristiansen (innfelt) synes det er litt vemodig.

Smånytt fra øya.

Skjernøy historielag hadde møte på Dyrstad skolehus 31. nov. Det møtte 29 personer og de kom forhåpentligvis for å hygge seg, men også for å høre lokalhistorikeren Jostein Andreassen fra Søgne. Han fortalte om det sensasjonelle funnet som ble gjort der i sommer, hvor de fant en hodeskalle av en kvinne nede i mudderet i en vik i Søgne skjærgården, som var 8700 år gammel. Det er eldste kvinneskalle i Norge. Han hadde også pilspisser og økser av flint med seg som han demonstrerte. Han hadde mye spennende å fortelle om de første nordmennene som kom her for ca. 10 000 år siden.
Neste gang det blir aktivitet inne på Dyrstad skolehus er den 14. januar, da skal det være den tradisjonelle julefesten kl. 16.

Lobbefesten ble arrangert 21. oktober for 4. gang. denne gang på Tregde Marina. Lobber møtte opp, unge og eldre. Det var dekket et flott koldtbord som alle forsynte seg rikelig av. Magnhild Brovik kåserte med et festlig innlegg over "lobbers rare innfall i sin værdag". Det var konkuranse med lokale spørsmål, noe de klarte med glans. Ellers pratet, danset og hygget "lobbene" seg ut i de små timer.

En God Ide

Vi tror nok arbeidslaget som asfalterte veien over øya fra Dyrstad til Farstad ble gledelig overrasket da Brenda Walvick, Bjørg Greipsland og Gerd Hansen pluss en del unger, stilte opp med kaffe, bløtkake og sjokoladekaker, da de holdt på og asfaltere ved Massebekken. Arbeiderne fortalte at det var andre gangen de hadde fått servering av noen. Forrige gang var for flere år siden på en vei i Øvre Sirdal. Vi synes de tre «jentene» og ungene fortjener en hederlig omtale i Skjernøyposten. En glimrende ide, som arbeidslaget sikkert vil huske.

«Farestadlobbene»

har utvidet sitt territorium og flyttet over til de grønne slettene i «Egypten»!
Det vil si at Sauene på Farestad har trekt over til Vesterøya. Av og til går det 10 - 15 stykker av gangen. Det er lenge siden dette har skjedd. Det ser ut som de aner at det er beiter ledige i Valvik og Dyrstad, da det bare er noen få sauer igjen i Valvik. Når det var sauer på alle gårdene holdt de seg på sine plasser. Men nå går også sauene fra Valvik over til Dyrstad. Grunnen vet vi ikke men kanskje graset er grønnere på andre siden.....

En hjort på Skjernøya

Da Alf Gunnar Abrahamsen fra Dyrstad og hans fetter fra Danmark var på rådyrjakt mellom Stemyra og Grottevarden, fikk de se et dyr med horn som de begge mener var en kronhjort. Den var meget sky, og større en et rådyr, og braste i full fart gjennom gran og krattskogen. De undersøkte fotavtrykkene som var helt tydelige, og de var mer runde og større enn sporet av rådyr. Hjort er også sett i skogen på Eskeland og Storaker, så da er jo turen til Skjernøya ikke lang.

Ny Skøyte.

Så kan vi gratulere Jan Øystein Dyrstad med for han , ny fiskeskøyte, Den heter «Østhus» og han kjøpte den på Karmøya. Den er i veldig god stand, med helt moderende elektronisk utstyr for navigasjon og fisking, med fiskeredskaper som Reketrål, drivgarn for Makrell, dorgemaskin og div. garn o.s.v. og mesteparten fulgte med båten. Han har allerede hatt de to første turene med reketrålen i «dypet».
Vi ønsker Jan Øystein og broren Tom Inge lykke til med fisket.....

Jaktraport.

Skjernøy Jaktlag har også i år gjennomført elgjakt. Fellesjakten var lagt til lørdag 7.10. Været var ikke det aller beste, med noe regn og surt vær. Fremmøte var imidlertid upåklagelig. Etter to jag ga vi opp uten annet resultat enn blaute klær. Lørdagen etter var en del av skytterne ute, og det resulterte i felling av 1. dyr, en stor ku. Det var en strabasiøs jobb å få dyret ned til veien fra midt i Sundalen.
Vi hadde også i år en kalv på kvoten, men var på forhånd enige om ikke å skyte denne, da det kun er observert en kalv i år. Bestanden av elg i kyststrøkene er betydelig mindre enn tidligere, noe også myndighetene har tilstrebet, for å øke kvaliteten. Det virker som om oksebestanden er svært lav, og det er ikke observert noen okse på Skjernøy i høst. Men den kan selvsagt ha vært herpå «snarvisitt».
På grunn av lite kalving i år, er nå bestanden nede på et lavmål, så det er nok sannsynlig at vi må ta en pause i jakten, for å øke bestanden igjen. Dersom ingen er rømt eller kommet i tilgang, den seneste tid, skal det være to voksne kyr og en kalv igjen.....

- Evert.

Druknet Elg.

En død elgkalv ble funnet i stranda i Bergeneset 21 November. Det var en stor oksekalv fra i år. Dyret må ha ligget i vannet en del dager. Hva som har skjedd med dyret er selvsagt uvisst, men alt tyder på at den har druknet. Dette er ikke uvanlig opplyste viltnemdas erfarne leder Tobias Torland. Kalver har mindre motstandsdyktighet og styrke enn sine eldre artsfrender, og på lange svømmeturer i kaldt vann drukner lett mange kalver. Det er også i det siste observert en stor elgku like i nærheten, og flere har også hørt kuas «lokkelyder», så det kan nok konstateres at det har skjedd en «dyretragedie».....

- Evert.

Asfalt.

Så har det skjedd. Vesterøya har fått asfalt Den ble lagt for ca: en måned siden i løpet an et par dager, og den er lagt helt opp bakken på Dyrstad (Streddekleiva) Det er noe vesterøyfolk har ventet lenge på. Det var snakk om å asfaltere for 10 - 15 år siden, men da var ikke veien ferdig utbedret, det var blant andet den gamle Kapellbakken og den gamle Valvikbakken, så vesterøyfolk protesterte. Først måtte vegen utbedres, og årene gikk , Kapellbakken og Valvikbakken og de verste svingene ble utbedret etter purringer fra Skjernøy vel og Sørlandsruta. Men veien var ikke ferdig utbedret før i fjor, og da etter purringer fra Skjernøy vel er nå vegen ferdig asfaltert. Og det er også malt hvite kantstriper.....

Detaljplan.

Med grei jobb fra kommunen og en gruppe fra Skjernøy bestående av Sigurd Dyrstad, Leif Jensen, Tore Øyen og Bjørn Vikøyr er nå detaljplanleggingen av kloakken på Farestad nesten i boks. Det kan ventes å påbegynne legging av ledningene på ettervinter eller våren. Grunneiere er varslet der ledninger, kummer og pumpestasjoner blir lagt.....

Likeledes har samme gruppe i sammarbeid med arkitekt Venke Moe som kommunen har engasjert vært med på deltaljplasering eller detaljering av byggeplasser til hus på Farestad og arbeidet er kommet godt igang. Når det gjelder Grendehuset og kloakken der, burde også Grendehuset få skikkelig bruksmuligheter, og Skjernøy vel jobber med saken. Huset bør bygges om så det kan brukes for allmennheten. Og vellet ønsker kontakt med folk åssen det bør være, så vellet ønsker forslag hva som burde gjøres til Årsmøtet.....

Lørdag 2. des. holdt Tor Ivar Hansen en ny utstilling av sine akvareller på grendehuset. Han hadde, som vanlig, en hel masse landskapsbilder fra traktene rundt her, som folk kunne beundre og få kjøpt. Det ble servert kaffe og kaker til alle som kom innenom.
Nytt av året var en dobbeutstilling som kona, Allis sto for. I løpet av bare noen dager hadde hun fått samlet et 40-talls dæbber fra hele øya, fra både nålevende og tidligere fiskere.Et interessant og artig innslag.--

Vi gratulerer hjertelig - på etterskudd - Birgit og Guttorm Jenssen som feiret gullbryllup den 3/11.----------

Den 24/9 var det barnedåp på kapellet. Foreldre: Karin og Sigurd Dyrstad. Barnets navn: Lars.---
Videre var det barnedåp 19/11. Foreldre: Kristin Blørstad og Trond Larsen. Barnets navn: Markus. Vi gratulerer både foreldre og barn.-------

Tre 4 åringer fikk "Min kirkebok" den 5/11. Det var: Ingeborg Ullestad Vikøyr, Jens Ørjan Dyrstad ogIselin Dyrstad.---------

Den såkalte 'Sogeboka' for Mandal, Halse & Harkmark er en ting som har tatt uhyre lang tid. Men nå ser det faktisk ut som det er noe på gang. De to bindene for Mandal by beregnes å komme ut før jul. Bindene for Halse & Harkmark (med bl.a. Skjernøy) kan forhåpentlig komme ikke altfor langt ut i 1996. Men la oss ikke ta noe for gitt - vi har blitt skuffet så manga ganger. Men vi har lov til å håpe.----------

Så minner vi om kontigenten for 1996. Vi er litt usikre på om portoen kommer til å stige, men vi er blitt enige om å la det stå med det samme - kr. 40.- og $ 8.- i USA. Giroblanketter blir ved lagt i dette nr. Vi takker for rask reaksjon.----------

Som vi nevnte forrige gang var det en uvanlig mengde raunebær i år. Og selv etter at alle bladene falt avsto trærne fulle av røde bær. Et ganske fint syn. Det er også en masse bær på tornebuskene (kristornen) i år.-------

Været i oktober var i store trekk bra. Mye rolige vindforhold og bare få dager med kuling. Men det var mye sørlige vinder og det ble derfor en del sjø noen dager. Og usedvanlig mild var oktober. November ble bare fantastisk - til november å være. Bare svake vinder og ikke én høststorm. Bare enkelte netter har tempen vært under 0, så vi kan ikke klage på dette høstværet.
Og nå er vi inne i julemånden og adventstiden, og adventsstjerner og lys er tent rundt i de tusen hjem. - La oss se med glede og forventning fram mot jul, og mot barnet som ble født i Betlehem for omtrent 2 tusen år siden.
Vi runder av her med å ønske alle våre lesere, både nær og fjern en riktig gledelig jul. En liten spesiell julehilsen til vår kontakt i USA, Agathe Thompson og tidligere kontakt Elinor Kristiansen. Forøvrig en god jul til dere allesammen.----------